

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LVII. — Wydana i rozesłana dnia 5 grudnia 1884.

187.

Obwieszczenie ministerstwa skarbu z d. 28 listopada 1884, o zaprowadzeniu delegacyi komory głównej w zakładzie składowym krajowym w Innsbrucku.

W zakładzie składowym krajowym w Innsbrucku zaprowadzona została w myśl przepisu z dnia 18 września 1857 (Dz. u. p. Nr. 175) delegacya komory głównej innsbruckiej z atrybucyami komory głównej I klasy i do stosowania uproszczonego postępowania cłowego upoważniona, która rozpoczęła urzędowanie od dnia 18 listopada 1884.

Dunajewski r. w.

188.

Rozporządzenie ministerstw handlu i rolnictwa z dnia 5 grudnia 1884, wydane w porozumieniu z ministerstwem spraw wewnętrznych, dotyczące się rybołostwa morskiego.

I. Postanowienia ogólne.

§. 1.

Za granicą między morzem i rybołostwem morskiem a wodami śródziemnymi i rybołostwem śródziemnym uważa się do celów rozporządzenia niniejszego tę linią, przy której kończy się mieszanina stale trwająca wody słodkiej z morską.

Granicę tę wytykać będzie na miejscu, w miarę potrzeby Władza administracyjna powiatowa w porozumieniu z kapitanatem portowym i zdrowotnym morskim.

Granica
morskiego
rybołostwa.

§. 2.

Zabrania się gminom wydzierżawiania rybołostwa, do którego, w myśl postanowienia §. 1 rozporządzenia o rybołostwie morskiem z dnia 6 maja 1835, wyłączne prawo mają mieszkańcy nadbrzeżni w obrębie jednej mili morskiej od brzegu.

Władza morska będzie jednak pozwałała po wysłuchaniu interesowanych reprezentacyj gminnych, aby właściwy kapitanat portowy i zdrowotny morski przypuszczał do rybołostwa także rybaków nie należących do gminy, gdy się przekona, że zachodzą następujące okoliczności, jakoto:

- a) że w gminie rybaków nie ma, lub że ilość ich jest niedostateczna ze względu na ważność rybołostwa i na rozciągłość wybrzeża do gminy należącego;
- b) że rybacy, należący do gminy, nie trudnią się temi szczególnemi rodzajami połowu, które są potrzebne do wyzyskania przestrzeni morza, graniczącej z obszarem gminnym;
- c) że to potrzebne jest dla zaopatrzenia targów.

Władza morska ustanowi taksę za przypuszczenie, wartości konsensu odpowiadającą, która dostawać się będzie gminie nadbrzeżnej.

Dowody przypuszczenia wystawiane być mają tak dla pojedynczych rybaków, jak i dla kilku gdy tworzą Spółkę.

§. 3.

Pomimo zastrzeżenia rybołostwa w obrębie mili morskiej na rzecz mieszkańców nadbrzeżnych, pojedynczy mieszkańcy nadbrzeża, jakoteż inne osoby mogą za uzyskaniem pozwolenia od Władzy zaprowadzać w obrębie mili morskiej szczególne zakłady do hodowania ryb, mięczaków, skorupiaków lub gąbek.

Pozwolenie to dawać będzie Władza morska.

Gdyby dla ochrony tych zakładów w czasie połowu ryb potrzebne były jakie środki, Władza morska ustanowi je w każdym z osobna przypadku na żądanie przedsiębiorcy i zarządzi ogłoszenie ich w gminie nadbrzeżnej.

Gdy chodzi o pozwolenie do zaprowadzenia takich zakładów, jakoteż o środki ochronne dla zabezpieczenia tychże, wysłuchać należy gminę.

II. Postanowienia, tyczące się ikry, narybku i szczególnych gatunków ryb.

§. 4.

Łowienie i sprzedawanie ikry i narybku jest wzbronione.

Do narybku zaliczają się ryby dopóty, dopóki nie przejdą owego peryodu rozwoju, w którym według przyjętego zwyczaju bywają osadzone w sadzawce i do połowu których przeznaczone są osobne narzędzia.

§. 5.

Na wyjątki od zakazu w §. 4 wzmiankowanego pozwalać mają kapitanaty portowe i zdrowotne morskie wtedy, gdy ikra lub narybek potrzebne są do celów naukowych, do osadzania w sadzawkach, do hodowli ostryg, do innej hodowli sztucznej lub na przynętę.

Pod względem dawania tych pozwoleń, jakoteż korzystania z nich zachowywać jednak trzeba przepisy następujących §§. 6 i 7.

Przypuszczenie w obrębie mili morskiej od brzegu rybaków nie należących do gminy.

Szczególne zakłady w obrębie pierwszej mili morskiej od brzegu.

kra i narybek.

§. 6.

Kapitanat portowy i zdrowotny morski oznaczyć ma corocznie dzień, w którym w miesiącu marcu rozpocząć wolno połów ikry i narybku.

Połowu tego nie wolno jednak rozpoczynać przed 15 kwietnia:

- a) w kanałach, łączących laguny z morzem,
- b) w odległości na 400 metrów od wewnętrznych i zewnętrznych otworów przerzeczonych kanałów i od usć wód słodkich do morza lub do lagunów.

Narybku nie wolno poławiać w odległości mniejszej niż na 40 metrów od otworów (szluz, przekopów), któremi ryby mają wchodzić do sadzawek napełnionych wodą słoną. Jeżeli jednak odmienny zwyczaj opiera się na nabytem prawie prywatnem według przepisów udowodnionem, prawo to należy szanować.

W żadnym razie połów ten nie może odbywać się nocą.

§. 7.

Wszczególności połów i sprzedawanie narybku złotopstrągów (*Chrysophrys aurata*) zabroniony jest od dnia 1 września do 15 kwietnia następnego roku.

Narybek złoto-
pstrągów.

§. 8.

Gdyby zostało udowodnione, że wskutek połowu ikry lub narybku, ubywa ryb rozwiniętych, Władza morska może na oznaczony czas wstrzymać dla pewnych miejsc wydawanie osobnych pozwoleń w §. 5 wzmiankowanych.

§. 9.

Z zastrzeżeniem praw prywatnych, w §. 6 wzmiankowanych, postanowienia §§. 4—8 stosują się także do połowu ryb w tych sadzawkach prywatnych, które łączą się z wodami publicznymi.

Sadzawki pry-
watne.

§. 10.

Połów kielbiówek (*gobius ophiocephalus*) ręką, widłami (*fossenin*) i koszami (*nasse, cestelle o chebe*) jest zakazany od 15 marca aż do końca czerwca.

Kielbiowki.

§. 11.

Połów ociężników pospolitych (*Palinurus vulgaris*) i raków morskich (*Homarus marinus*) jest od 1 lutego do końca kwietnia zakazany.

Ociężniki i raki
morskie.

W żadnej porze nie wolno sprzedawać ociężników lub raków nie mających najmniej dwadzieścia centymetrów długości od końca oka aż do tylnego końca ciała.

§. 12.

Połów ostryg zakazany jest od dnia 1 kwietnia do końca sierpnia a omulek jadalnych (*cozze nere, pedoci, mussoli*) od 1 marca do końca kwietnia.

Ostrygi i omulek
jadalne.

W żadnej porze roku nie wolno sprzedawać ostryg mających mniej niż pięć i omulek jadalnych mających mniej niż trzy centymetry długości.

Zakazy te nie stosują się do ostryg i omulek jadalnych pochodzących z sadzawek lub innych zakładów do hodowli ostryg lub omulek, przeznaczonych do takich zakładów.

§. 13.

Zakazy sprzedaży, zawarte w §§. 4, 7, 11 i 12 rozciągają się na okręgi administracyjne namiestnictw w Tryeście i Zadarze.

III. Postanowienia, dotyczące się szczególnych miejsc i rodzajów rybołówstwa.

§. 14.

W miejscach, zapomocą obwieszczenia, oznaczonych, w których znajdują się druty telegraficzne podmorskie, nie wolno łowić ryb sieciami, tudzież narzędziami sięgającymi dna, jakoteż zarzucać kotwicy w tych miejscach.

§. 15.

Kapitanat portowy i zdrowotny morski może także zakazać dozwolonego zresztą połowu ryb u wjazdu do portów i w obrębie tychże, jeżeli utrudnia żeglugę lub ją znacznie tamuje.

§. 16.

Umieszczanie w poprzek kanałów morskich i zatok przyrządów do rybołówstwa bądź stałych bądź ruchomych, któreby przechód rybom całkiem zamykały, jest zakazane.

§. 17.

W odległości aż do 200 metrów od uść tych jezior, sadzawek, lagun i zatok, w których na mocy prawa prywatnego lub szczególnego pozwolenia właściwej Władzy uprawiana bywa hodowla ryb, połów ryb w jakiejkolwiek porze i wszelkiego rodzaju sieciami lub narzędziami jest zakazany.

Zakaz ten nie odnosi się do połowu ryb zapomocą jednej wędki lub dwóch.

§. 18.

Do połowu ryb nie wolno używać dynamitu, innych środków rozsadzających, tudzież ogłuszających lub rażących.

Nie wolno też zabierać zwierząt w taki sposób zabitych.

§. 19.

Kapitanat portowy i zdrowotny morski po wysłuchaniu interesowanych reprezentacyj gminnych może zabronić połowu ryb za pomocą plecionek w ciągu tego czasu, który ze względu na szczególne stosunki i zwyczaje uzna za najwłaściwszy do rozciągnięcia opieki nad rozplodkiem ryb.

§. 20.

Połów ryb ciergeńcami (*cogolle*), małemi niewodami do kłosownic (*trattoline d'anguelle*), jakoteż sieciami do kielbiówek (*guatte, vatte*) jest od 1 stycznia do końca lipca zakazany.

Druty telegraficzne.

Połów ryb u wjazdu do portu i w obrębie tegoż.

Zakaz całkowitego zamknięcia kanałów i zatok.

Zakaz połowu ryb w obrębie ujścia jezior, stawów, lagun i zatok.

Dynamit, środki rozsadzające itd.

Plecionki, ciergeńce, małe niewody itd.

IV. Postanowienia, dotyczące się połowu ryb włokami i innymi włóczydłami.

§. 21.

Łowienie ryb włokami lub innymi włóczydłami ciągnionymi przez łodzie parowe w odległości mniej niż pięciu mil morskich od brzegu jest w każdej porze zakazane.

Zapomocą parowców.

§. 22.

Łowienie ryb włokami ciągnionymi przez dwie barki żaglowe, w miejscach, w których morze ma mniej niż ośm metrów głębokości, jest w każdej porze zakazane.

Zapomocą dwóch barek żaglowych.

W obrębie pierwszej mili morskiej od lądu taki połów ryb jest zakazany bez względu na głębokość wody w czasie od dnia 1 maja do końca listopada, w czasie zaś od 1 grudnia do końca kwietnia następnego roku, stosownie do ogólnego prawidła pierwszego ustępu następującego §. 23go nie ma miejsca o tyle, o ile na zasadzie drugiego lub trzeciego ustępu §. 24go nie może być dozwolony.

Zresztą odnoszą się i do tego połowu osobne przepisy §§. 25 aż do 27 a nadto stosuje się do niego przepis zawarty w §. 28 o przedłużeniu czasu połowu w każdym z osobna przypadku.

§. 23.

Łowienie ryb włokami i innymi włóczydłami ciągnionymi przez barkę żaglową lub kilka takich barek w obrębie mili morskiej od któregokolwiek miejsca wybrzeża, jest od 1 grudnia do końca kwietnia następnego roku zakazane.

Zapomocą barek żaglowych, łodzi wiosłowych lub z lądu.

Po za tą granicą rzeczony sposób łowienia ryb jest zakazany w ciągu tegoż samego okresu a odnośnie do §. 22 w każdej porze, w miejscach, gdzie morze ma mniej niż ośm metrów głębokości.

Zakazy powyższe nie odnoszą się do małych łodzi wiosłowych, pojedynczo na połów ryb wyjeżdżających.

Kapitanatowi portowemu i zdrowotnemu morskemu zostawia się zakazanie łowienia ryb włokami, ciągnionymi z lądu rękami, lub za pomocą małych łodzi wiosłowych, pojedynczo na połów ryb wyjeżdżających, w tych miejscach i w ciągu tego czasu, w którym dowodnie szkodziłoby to mnożeniu się gatunków ryb ważnych pod względem ekonomicznym.

§. 24.

Ze względu na szczególną potrzebę zaopatrywania targów, zakaz zawarty w pierwszym ustępie §. 23 nie będzie stosowany do połowu ryb odbywającego się sieciami *tartana*, *bragagna*, *grippe* za pomocą bark z wykładaczem (*aspuntiere*) lub *bragozzi* na wodach kapitanatów portowych tryestyńskiego i równieńskiego.

Wyjątki od zakazu podanego w pierwszym ustępie §. 23go.

Nadto ze względu na głębokość wody i na okoliczność, że niektóre gatunki ryb łowione być mogą z powodzeniem nie inaczej, tylko włokiem ciągnionym przez dwie barki żaglowe, zakaz zawarty w pierwszym ustępie §. 23 nie stosuje się do wschodniego wybrzeża Istrii od Volovska do przylądka Ubas, na wschodnim wybrzeżu wyspy Kres od przylądka Jablanac do przylądka Kolovrat, i na zachodnim wybrzeżu wyspy Kerk od przylądka Negrit do Skały św. Marka.

Władzy morskiej zostawia się także dozwoleńie wyjątków od zakazu zawartego w pierwszym ustępie §. 23 dla wszelkich innych miejsc, w których uzna to za odpowiednie i ogłoszenie odnośnego rozporządzenia.

§. 25.

Łowienie ryb włokami ciągnionymi przez barki żaglowe zakazane jest przez

cały rok:

- a) w kanale kasztelańskim,
- b) dla ochrony tak zwanego „Miladuru“ w obrębie dwóch mil morskich od wybrzeża baczwickiego aż do wyżyny Postrany,
- c) w obrębie dwóch mil morskich od wybrzeża wysp Vis i Buszeva.

§. 26.

Polów ryb włokami ciągnionymi przez barki żaglowe jest zakazany od 15 marca do końca września:

- a) wzdłuż dalmackiego wybrzeża stałego lądu od kanału Murterskiego aż do Dołu Siekiery w obrębie dwóch mil morskich od brzegu;
- b) na wodach, które są zamknięte liniami pomiędzy Omiszem na stałym lądzie a Puciszczem na wyspie Braczu, pomiędzy Żywogoszczem na stałym lądzie a przylądkiem św. Jerzego na Hvarze i między przylądkiem Kabal na Hvarze a Dracevicą na Braczu;
- c) na wodach, które są zamknięte liniami prostymi od przylądka św. Jerzego na Hvarze do Trapanj na podwyspie Peljeszac i do przylądka Koszje na Hvarze do przylądka Guminje na Peljeszacu;
- d) od wysokości przylądka Kabal wzdłuż wybrzeża Hvaru około przylądka św. Pellagrina i Spalmadoru aż do Pokajnego dołu w obrębie dwóch mil morskich od wybrzeża wyspy Hvaru i Spalmadoru.

§. 27.

Od Dołu Siekiery na wybrzeżu stałego lądu dalmackiego wzdłuż północnego wybrzeża wysp Maślenicy i Bracza aż do Puciszcza; od Dołu Siekiery wzdłuż południowego wybrzeża wysp Dervenika, Maślenicy i Bracza aż do wysokości przylądka Kabalu i w kanale Korczuli aż do przylądka Guminja; w kanale Neretwy; wzdłuż półwyspu Peljeszaca i w kanale pomiędzy wyspami Szypanem, Lopudem i Koloczepem z jednej a stałym lądem z drugiej strony, łowienie ryb włokami ciągnionymi barkami żaglowymi po za obrębem jednej mili morskiej od wybrzeża jest zakazane od 15 kwietnia do końca września.

§. 28.

W tych przypadkach, w których stosownie do postanowień niniejszych rybołówstwo powinno być ustać w marcu lub kwietniu, kapitanat portowy i zdrowotny morski, po wysłuchaniu gmin może dozwolnić wykonywania go aż do świąt Wielkanocnych.

§. 29.

Dla zapobieżenia, aby rybołówstwo wykonywane sieciami pozycyjnymi, mianowicie połów sardeli, nie doznawał uszczerbku, zabronione jest łowienie ryb włokami ciągnionymi przez barki żaglowe w odległości mniej niż 30 metrów od sygnałów każdej sieci pozycyjnej działającej a mniej niż 60 metrów od szczególnych sygnałów sieci pozycyjnych na sardele.

Sieci pozycyjnych nie wolno jednak ustawiać w taki sposób, ażeby tamowały obrót w kanałach i zatokach albo nie pozwalały łowić ryb w inny sposób po za obrębem jednej mili morskiej.

Szczegółowe przepisy we względzie przerzeczonych sygnałów wyda Władza morską.

Wody na których połów ryb włokami przez cały rok jest zakazany.

Wody, na których połów ryb włokami w ciągu pewnej części roku jest zakazany.

Wyjątki na wielkanoc.

Zapewnienie bezpieczeństwa sieci pozycyjnych.

V. Regestr dla statków rybackich.

§. 30.

Każdy statek austriacki, przeznaczony do wykonywania rybołostwa na morzu powinien być zapisany w regestrze dla statków rybackich i opatrzony rybackim świadectwem wpisu.

Regestr dla statków rybackich.

Postanowienie to nie rozciąga się na łodzie używane jedynie do pomocy w rybołostwie wykonywanem z lądu na brzegu lub będące stanowiskiem dla wędkarzy.

Tylko ten statek może być wpisany do rejestru, który jest wyłącznie własnością Austryaków.

§. 31.

Regestr dla statków rybackich utrzymywany będzie podług dołączonego wzoru *A* przez kapitanat portowy i zdrowotny morski, w którego okręgu urzędowym leży port swojszczyzny statku, t. j. ten port, z którego tym statkiem rybołostwo ma być wykonywane.

Urządzenie i utrzymywanie rejestru.

A.

§. 32.

Wpis statku do rejestru ma podawać:

1. nazwę lub liczbę i rodzaj budowy statku;
2. pojemność w beczkach;
3. port swojszczyzny;
4. nazwisko i mieszkanie właściciela;
5. ilość normalną załogi, t. j. ilość najmniejszą załogi, którą statek winien być opatrzony według deklaracji właściciela przyjętej bez zarzutu przez kapitanat portowy i zdrowotny morski;
6. dzień zapisania statku;
7. datę i liczbę świadectwa wpisu.

Treść wpisu.

Oprócz tego znajdować się powinna wolna rubryka na inne zapiski np. co do dokonywanego zajęcia, przelewu własności lub wykreślenia zajęć statku itp.

Każdy statek zapisuje się w regestrze pod osobną liczbą porządkową.

§. 33.

Świadectwo wpisu wydaje podług dołączonego wzoru *B* kapitanat portowy i zdrowotny morski, który statek w regestr zapisał.

Rybackie świadectwo wpisu.

B.

Świadectwo wpisu służy do udowodnienia krajowości statku i prawa trudnienia się rybołostwem na morzu.

§. 34.

Wszelka zmiana w stosunkach statku, która po wydaniu świadectwa wpisu nastąpi i w regestrze statków rybackich będzie zanotowana, ma być zapisana w świadectwie wpisu, mianowicie zaś uczyni to Władza utrzymująca regestr, lub, na jej wezwanie urząd portowy lub konsulowski, w którego okręgu statek właśnie przebywa. Także bez otrzymania wezwania od Władzy regestr utrzymującej, jednakże pod warunkiem uwiadomienia tejże niezwłocznie, urząd portowy lub konsulowski zapisywać ma zmiany którym statek ulega pod względem rodzaju i pojemności.

Zmiana wpisu.

Oprócz tych urzędowych dodatków nie wolno nic dopisywać w świadectwie wpisu.

§. 35.

Wykreślenie w rejestrze. Gdy statek przestanie być używany w rybołóstwie lub całkiem albo w części zostanie sprzedany cudzoziemcowi, trzeba go wykreślić z rejestru, przez co i świadectwo wpisu staje się nieważnem i dotychczasowi posiadacze obowiązani są zwrócić go w przeciagu sześciu tygodni Władzy utrzymującej rejestr, do unieważnienia lub wiarogodnie potwierdzić, że się to stać nie może.

§. 36.

Duplikat świadectwa wpisu. Gdyby postradano świadectwo wpisu, natenczas, jeżeli to będzie wiarogodnie udowodnione, owemu statkowi może być wydane nowe świadectwo wpisu, które oznaczone być ma wyraźnie jako duplikat.

§. 37.

Lista załogi. Gdy statek ma zawijać do wybrzeża zagranicznego, powinien zaopatrzyć się w listę załogi wzmiankowaną w §. 26 ustawy z dnia 7 maja 1879, (Dz. u. p. Nr. 122, o zapisywaniu okrętów handlowych morskich do rejestru.

§. 38.

Godło statków rybackich. Statki rybackie winny być opatrzone godłami, po którychby każdy z nich można łatwo poznać.

Szczegółowy przepis w tym względzie wyda Władza morska.

VI. Wykroczenia i kary.

§. 39.

Wykroczenia kary. Wykroczenia przeciwko postanowieniom niniejszego rozporządzenia o ile czyny takie nie podlegają ustawom karnym powszechnym, karane będą w myśl rozporządzenia ministeryalnego z dnia 30 września 1857 (Dz. u. p. Nr. 198) grzywnami aż do stu złotych lub aresztem od sześciu godzin aż do dni 14.

§. 40.

Postępowanie karne. Postępowanie karne odbywać się ma w ogólności podług tych przepisów, które obowiązują we względzie karania wykroczeń policyjnych morskich.

Władza portowa, która według przepisów o karaniu wykroczeń policyjnych morskich, jest do tego właściwą, stanowi I, Władza morska II a ministerstwo handlu III instancją.

Rekurs przeciwko wyrokowi wnieść należy w ciągu dni 15.

Gdy II instancja zatwierdzi wyrok I instancji, chociażby zarazem zmniejszyła wymiar kary, dalsze odwołanie się miejsca mieć nie może.

Grzywny ściągnięte wpływają do funduszu zapomóg dla marynarzy.

§. 41.

O ile zakazana sprzedaż ryb stanowi przekroczenie, a ryby sprzedawane były nie złodzi, właściwemi do ukarania w myśl §. 39 są Władze administracyjne, i w takim razie stosowane będą przepisy tyczące się postępowania karnego administracyjnego.

§. 42.

Termin przedawniania się czynów w rozporządzeniu niniejszem wzmiankowanych wynosi trzy miesiące. Przedawnienie.

Wytoczenie postępowania karnego przerywa ten termin.

VII. Postanowienia końcowe.

§. 43.

Jako ciało doradcze do wszelkich spraw rybackich utworzona będzie przy Władzy morskiej komisya centralna złożona z referenta wybranego z grona urzędników tej Władzy, z najmniej jednego specjalisty naukowo wykształconego, który będzie stale powołany i z dwóch biegłych, praktycznie wyćwiczonych, pod przewodnictwem prezesa Władzy morskiej.

Prezesowi Władzy morskiej zostawia się wolność wzmocnienia komisji według potrzeby.

Przy każdym kapitanacie portowym i zdrowotnym morskim, a według potrzeby przy innych ważniejszych dla rybołostwa urządach portowych i zdrowotnych morskich ustanowiona będzie, jako ciało doradcze do spraw rybackich wybrzeża, komisya miejscowa złożona z jednego lub więcej biegłych praktycznie wyćwiczonych, i jeśli można, z specjalisty naukowo wykształconego, pod przewodnictwem dyrektora urzędu.

Władza morska, jakoteż urzędy portowe i zdrowotne morskie zasięgać będą we wszystkich ważniejszych sprawach rybołowskich zdania komisji przy nich ustanowionych, które nadto mogą także roztrząsać i podawać wnioski, dotyczące się wydania nowych rozporządzeń, jakoteż mające na celu podniesienie rybołostwa i gałęzi przemysłu będących z nim w związku.

Bliższe szczegóły we względzie składu komisji rybackich, zwoływania ich w razie potrzeby, jakoteż trybu postępowania w tychże określi Władza morska.

§. 44.

Zarządzenie niższej Władzy, którego wydanie było rozporządzeniem niniejszem rozsądkowi onejże zostawione, może wyższa Władza zmienić lub uchylić, jeżeli wydane zarządzenie uzna za niestosowne.

Prawo wyższej Władzy we względzie zarządzeń wydanych przez niższą Władzę.

§. 45.

Co do odległości od brzegu, których rybacy, stosownie do niniejszego rozporządzenia, mają przestrzegać, owe małe skały, które, chociaż sterczą nad wodą, nie są zamieszkałe i nie dostarczają ani płodów rolniczych, ani paszy, nie biorą się na uwagę, przeto owe przepisane odległości mierzyć trzeba od brzegów stałego lądu lub wysp, po za temi skałami leżących.

Wymierzanie odległości od wybrzeża.

§. 46.

Rozporządzenie niniejsze obowiązuje od dnia 12 grudnia 1884.

Zatrzymują nadal moc swoją postanowienia §. 1go Regulaminu rybołostwa morskiego z dnia 6 maja 1835, Regulamin rybołostwa morskiego z dnia 15 kwietnia 1808 wydany przez naczelnego zawiadowcę Dalmacyi z wyjątkiem art. 14

i 15 tytułu IV i tytułu IX, zamiast którego nabywają mocy §§. 39 i 40 niniejszego rozporządzenia, nakoniec rozporządzenie namiestnictwa dalmatyńskiego z dnia 10 listopada 1880, Nr. 15461, tyczące się połowu sardeli sieciami zwanem *voighe* (Dz. u. kr. Nr. 59).

Miejsce Władz administracyjnych, wymienionych w artykułach 9, 28 i 58 przerzeczonego regulaminu z dnia 15 kwietnia 1808 i w artykułach II, III i IV przerzeczonego rozporządzenia namiestnictwa, zajmą Władze zarządu morskiego.

Wszystkie inne przepisy administracyjne, tyczące się rybołówstwa morskiego, niezgodne z niniejszym rozporządzeniem, tracą moc obowiązującą od dnia, w którym toż rozporządzenie zacznie obowiązywać.

Certyfikaty do trudnienia się rybołówstwem morskim, wydane na zasadzie dotychczasowych przepisów, będą ważne jeszcze przez sześć miesięcy od dnia, w którym rozporządzenie niniejsze nabędzie mocy obowiązującej.

Falkenhayn r. w.

Pino r. w.

Wzór A.**Regestr statków rybackich.**

Lewa strona.

Świadcstwo wpisu		Nazwa lub liczba, sposób budowy i godła statków rybackich	Pojemność w beczkach	Miejsce i czas wybudowania	Port swojszezyzny	Ilość prawidłowa załogi
Numer	Dzień wydania					

Prawa strona.

Właściciel		Tytuł nabycia	Uwagi
Imię i nazwisko	Miejsce		
	urodzenia		

Wzór B.

№

Godło

Rybackie świadectwo wpisu.

C. k. kapitanat portowy w poświadcza niniejszem, że w myśl rozporządzenia c. k. ministerstwa handlu i c. k. ministerstwa rolnictwa z dnia statek poniżej wyrażony został wpisany dnia pod liczbą . . . do rejestru rybackiego a przeto jest uprawniony do łowu ryb na morzu.

- I. Nazwa lub liczba statku
- II. Sposób budowy tegoż
- III. Pojemność w beczkach
- IV. Miejsce i czas wybudowania
- V. Port swojszczyzny
- VI. Ilość normalna załogi

2 strona wzoru B.

S t o s u n k i w ł a s n o ś c i			
Liczba bieżąca	Nazwisko, miejsce narodzenia i zamieszkania właściciela	Udziały	Tytuł nabycia

. dnia 18

C. k. kapitanat portowy i zdrowotny morski.**(L. S.) (Podpis).**

3 Strona Wzoru B.

Późniejsze stosunki własności			
Liczba bieżąca	Nazwisko, miejsce urodzenia i zamieszkania właścicieli	Udziały	Tytuł nabycia

4 Strona Wzoru B.

Liczba bieżąca	U w a g i